

عنوان مقاله:

بررسی هنر گچبری در دوره پس از اسلام در ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فتانه کلانتری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

حسین ترابی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

سمیه واعظی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی هنر گچ بری در دوره پس از اسلام در ایران انجام شده است. یکی از پدیده های هنری در معماری بی همتای ایران، هنر گچ بری است که در در آثار و ابنیه مختلف در جای جای کشور ایران قابل مشاهده است. با توجه به قدمت و اهمیت گچ بری، ضروری است تا آثار متفاوت گچ بری و تغییرات آنها در دوران های مختلف به صورت تاریخی مورد بررسی قرار گیرد. نتیجه این کار می تواند موجب شناخت بیشتر و کامل تر از وضعیت هنر گچ بری در دوره های گذشته ایران شده و از سو ی دیگر موجب غنی شدن منابع علمی موجود گردد. هنر گچ بری در ایران قدمت زیادی دارد و می توان در یک تقسیم بندی کلی آنرا به دو دوره قبل و بعد از اسلام تقسیم کرد. از میان نمونه های به جا مانده می توان به گچ بری و ابزار زنی طاقچه بسیار ارزشمند هنری از کاخ بیشاپور از سده سوم میلادی که در موزه لوور پاریس نگهداری می شود؛ اشاره کرد. در این پژوهش با استفاده از منابع و متون علمی، اطلاعات مورد نیاز برای تجزیه و تحلیل وضعیت هنر گچ بری در ایران گردآوری شده است. روش تحقیق در این پژوهش روش مطالعه تاریخی و میدانی است که در آن ابتدا با استفاده از تحقیقات و پژوهشهای پیشین به بررسی هنر گچ بری پرداخته شده و در ادامه در مواردی که لازم بوده به صورت عملی از اثر مورد بررسی بازدید شده است. در پژوهش حاضر هنر گچ بری در دوران پس از ورود اسلام به ایران در دوره سلجوقی، ایلخانی، صفوی، قاجاریه، تیموری زندیه و دوره معاصر مورد بررسی قرار می گیرد

کلمات کلیدی:

گچ بری، تزئینات گچی، سبک عباسی، گچبری اسلامی، ابزار زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361103>

